

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ
Кж1.бр.287/16
Дана 05.08.2016. године
В А Љ Е В О

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ, у већу састављеном од председника суда - већа Биљане Савић и судија Милана Алексића и Наде Живић, чланова већа, са судијским помоћником Александром Марковским, записничарем, у кривичном предмету против окр.Г.Р. из Ваљевске Лознице, Град Ваљево, због кривичног дела насиље у породици из чл.194. ст.1 КЗ, одлучујући поводом жалбе окр.Г.Р. из В.Л., Град Ваљево, изјављеној против пресуде Основног суда у Ваљеву К.бр.606/2015 од 30.03.2016. године, по прибављеном мишљењу ВЈТ Ваљево Ктж.бр.232/16 од 20.07.2016. године, у седници већа одржаној дана 05.08.2016. године донео је:

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба окр.Г.Р. из В.Л., Град Ваљево и пресуда Основног суда у Ваљеву К.бр.606/2015 од 30.03.2016. године се **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Ваљеву окр.Г.Р. из В.Л. оглашен је кривим да је извршио кривично делонасиље у породици из чл.194. ст.1 КЗ, за које му је суд изрекао условну осуду којом му је утврдио казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, а која казна се неће извршити уколико окривљени у року од 1 (једне) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Наведеном пресудом окривљени је обавезан да: на име трошкова кривичног поступка у корист буџетских средстава ВЈТ Ваљево плати износ од 7.490,50 динара, да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка у износу од 2.689,44 динара, као и да ошт.Б.Р. на име трошкова кривичног поступка плати износ од 48.750,00 динара, а ово све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено поднео окривљени због битних повреда одредаба кривичног поступка и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања са предлогом да веће овог суда преиначи предметну пресуду и окривљеног ослободи од оптужбе. У жалби се наводи да је првостепени суд погрешно прихватио исказ приватне тужиле која очигледно говори неистине, те да је тужбу оштећена поднела три месеца након критичног догађаја. У жалби је окривљени описао и ранији живот његове супруге, као и њихове међусобне односе и понашања током трајања брака. Наводи се и да првостепени суд није поступио по примедбама Вишег суда у Ваљеву.

Својим поднеском Ктж.бр.232/16 од 20.07.2016. године ВЈТ Ваљево је предложио да веће овог суда предметну жалбу одбије као неосновану, а првостепену пресуду потврди.

Виши суд у Ваљевоу је одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом и жалбом, па је након што је испитао пресуду у оквиру основа, дела и праваца побијања који су у жалби истакнути, нашао као у изреци, из следећих разлога:

Када је реч о наводу жалбе да је првостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка, веће овог суда налази да је у предметној жалби само цитиран овај основ побијања пресуде, без детаљнијег навођења у чему се конкретно састоје битне повреде одредаба кривичног поступка, па веће овог суда налази да у ожалбеној пресуди није учињена нити једна битна повреда одредаба кривичног поступка из чл.438. ЗКП.

Насупрот наводима жалбе првостепени суд је у потпуности правилно утврдио чињенично стање у овом предмету, те је правилно нашао да су се у радњама окривљеног стекли сви елементи бића кривичног дела насиље у породици из чл.194. ст.1 КЗ. Приликом доношења одлуке првостепени суд је дао јасне и ваљане разлоге које је у потпуности прихватило и веће овог суда. Чињенично стање првостепени суд је утврдио на основу исказа оштећене, који исказ је првостепени суд, а насупрот наводима жалбе, правилно интерпретирао, довео у везу са другим изведеним доказима и правилно оценио. Поред наведеног, веће овог суда налази да је првостепени суд правилно нашао да је исказ оштећене у складу са налазом и мишљењем вештака др С., као и са специјалистичким извештајем Опште болнице Ваљево, те извештајем ЦСР „Колубара“ Ваљево број 65124 – 3 – 1415/15 од 15.01.2015. године и правноснажном пресудом Основног суда у Ваљевоу П2.бр.436/16 од 18.10.2015. године. На основу ових доказа, а како је већ истакнуто, првостепени суд је правилно и у потпуности утврдио чињенично стање.

Када је реч о одбрани окривљеног, веће овог суда налази да је првостепени суд правилно ценио исту и правилно нашао да одбрану окривљеног не треба прихватити о чему је дао јасне и ваљане разлоге, а које у потпуности прихвата и веће овог суда.

По налажењу већа овог суда, а насупрот наводима изнетим у предметној жалби Основни суд у Ваљевоу је у ожалбеној пресуди, као и у поступку који је претходио доношењу исте у потпуности поступио по налозима из решења овог суда Кж1.бр.423/15 од 23.12.2015. године.

Поред наведеног, а што се тиче дела жалбе у којем је описан ранији живот оштећене, као и део заједничког живота окривљеног и оштећеног, по налажењу већа исти није од значаја за утврђивање чињеничног стања у овом предмету и за утврђивање да ли су се на страни окривљеног стекли елементи бића предметног кривичног дела.

Применом чл.451. ст.2 тач.1 ЗКП, испитао по службеној дужности и одлуку о кривичној санкцији, коју је првостепени суд изрекао окривљеном. По налажењу већа овог суда првостепени суд је правилно утврдио све околности које у смислу чл.54. КЗ утичу да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена. Првостепени суд на страни окривљеног правилно нашао олакшавајућу околност да је отац четворо деце, док отежавајућих околности на страни окривљеног није нашао. Такође, првостепени суд правилно није као олакшавајућу околност ценио чињеницу да је наведени у критичном предиоу био ожењен, јер је предметно кривично дело учинио на штету своје супруге, овде ошт.Б., али правилно није ценио ни отежавајућу околност ранију осуђиваност

окривљеног, имајући у виду да је окривљени 1999. године осуђен на условну осуду, те је увелико протекао рок за законску рехабилитацију у смислу чл.98. ст.2 тач.2 КЗ, као и да само формално није примењена законска рехабилитација на ову осуду окривљеног. Повезујући напред наведеноу олакшавајућу околност са тежином кривичног дела и степеном кривице окривљеног, као и природом кривичног дела, првостепени суд је правилно нашао да јер се основано може очекивати да ће се изреченом мером упозорења уз претњу казне у виду условне осуде довољно утицати на окривљеног да не чини кривична дела, као и да ће наведеном условном осудом бити остварени и циљеви генералне превенције.

Првостепени суд је донео правилну одлуку којом је обавезао окривљеног да плати трошкове кривичног поступка и то у корист буџетских средстава ОЈТ Ваљево у износу од од 7.490,50 динара, корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка у износу од 2.689,44 динара, као и да ошт.Б.Р. на име трошкова кривичног поступка плати износ од 48.750,00 динара, а ово све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Из изнетог, а на основу чл.457 ЗКП, одлучено је као у изреци пресуде.

Записничар
Александар Марковски, с.р.

Председник суда - већа
Биљана Савић, с.р.